

НОВИЙ МИТНИЙ КОДЕКС УКРАЇНИ ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНУ ДІЯЛЬНІСТЬ

Розглянуто основні положення нового Митного кодексу України. Проведено аналіз нововведень. Виявлені його переваги та недоліки. Здійснено оцінку можливих наслідків таких змін для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності

Ключові слова: мито, митно-тарифне регулювання, митні процедури, зовнішньоекономічні відносини

Постановка проблеми. Функціонування світового господарства на сучасному етапі характеризується інтенсивним розвитком міжнародних економічних відносин. Саме вони є тим фактором, який впливає на розвиток окремої країни та глобального прогресу в цілому. В цьому контексті зростає роль регулювання зовнішньоекономічної діяльності (ЗЕД), інституційною основою якого виступають система нормативно-правових джерел та сукупність органів, що виконують функції створення, реалізації та контролю виконання нормативно-правових актів. Важливим елементом цієї системи є митно-тарифне регулювання, оскільки митні збори та платежі є класичним засобом регулювання зовнішньої торгівлі. Тому, дослідження нововведень у Митному кодексі України набуває важливого науково-практичного значення.

Стан вивчення проблеми. Проблемам митно-тарифного регулювання ЗЕД в Україні присвячена чимала кількість наукових праць. Зокрема були й спроби комплексного дослідження основних положень Проекту Митного кодексу України. Але його остаточний варіант, який був прийнятий 13 березня 2012 року зазнав значних змін, суть і значення яких є ще недостатньо опрацьовані та потребують подальшого дослідження.

Мета дослідження. Метою статті є огляд змін у системі митно-тарифного регулювання, які відбулись внаслідок прийняття нового Митного кодексу України.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідженням загальних положень митно-тарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності займалися велика кількість як зарубіжних, так і українських науковців. Правові основи здійснення господарських операцій з іноземними контрагентами та підстави відповідальності перед державою за порушення законодавства визначені О. Костюченко, А. Мазаракі, В. Кротюком, І. Михасюком. Аналітичні матеріали з нововведень в митному законодавстві представлені в дослідженнях В. Прокопенко, О. Христофорова, Н. Співак, О. Трусова та ін.

Викладення основного матеріалу. Становлення ринкової економіки в Україні та формування її як правової держави вимагають відповідного правового регулювання економічних відносин, які виникають між суб'єктами господарської діяльності. Трансформаційні перетворення які відбуваються в економіці накладають свій відбиток на відносини у сфері ЗЕД та галузі митної справи. За останні роки в даному напрямку відбулися значні зміни – минулого року був прийнятий Податковий кодекс України, а з 01.06.2012 р. набув чинності новий Митний кодекс України.

Така необхідність обумовлена, з однієї сторони потребою перегляду принципів функціонування системи митно-тарифного регулювання ЗЕД, а з іншої –

Таблиця 1. Порівняльна характеристика змін загальної вартості товарів, які можуть возитися громадянами на митну територію України без сплати податків.

Митний кодекс 2002	Митний кодекс 2012
до 200 євро – у міжнародних поштових та експрес-відправленнях до 200 євро та вагою до 50 кг у ручній поклажі – без сплати будь-яких податків товари для наземного та морського транспорту;	до 300 євро – у міжнародних поштових та експрес-відправленнях до 500 євро та вагою до 50 кг у ручній поклажі – без сплати будь-яких податків товари для наземного та морського транспорту; і до 1000 євро – для повітряного транспорту;
від 1 000 євро до 10 000 євро – із сплатою ввізного мита у розмірі 20 відсотків та ПДВ у розмірі 20 відсотків	від 1 000 євро до 10 000 євро – із сплатою ввізного мита у розмірі 10 відсотків та ПДВ у розмірі 20 відсотків
більше 1000 євро – в порядку передбаченому для суб'єктів ЗЕД	більше 10 000 євро – в порядку передбаченому для суб'єктів ЗЕД

3) передбачена можливість електронного декларування товарів. Воно здійснюється через використання електронної митної декларації, засвідченої

прагненням законодавця узгодити вітчизняну законодавчу базу ЗЕД з міжнародними стандартами, привівши її до вимог Генеральної угоди про тарифи й торгівлю, Кіотської конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур, Стамбульської конвенції про тимчасове ввезення та інших актів міжнародного права [2].

Митний кодекс став одним з найбільш резонансних документів, які були схвалені у 2012 році та без сумніву є набагато прогресивніший за свого попередника. Значна кількість існуючих митних процедур були або спрощені або осучаснені. Це насамперед стосується електронного декларування, можливості митного оформлення товарів у будь-якому митному органі без "прив'язки" до місця реєстрації підприємства, проведення митного оформлення протягом чотирьох годин з моменту подання митної декларації, а також розширення прав оскарження дій митних органів, звільнення декларанта від відповідальності за ненавмисні помилки, персоніфікація відповідальності посадових осіб митного органу за неправомірні зволікання з митним оформленням та ін.

Новий Митний кодекс узагальнив в собі положення, які раніше містилися в різних нормативних актах, що значно полегшить роботу суб'єктів підприємницької діяльності, які здійснюють зовнішньоекономічні операції.

Зупинимось на основних змінах, які приніс новий Митний кодекс у сфері ЗЕД:

1) передача повноважень по виконанню функцій нормативно-правового забезпечення від Державної митної служби України (ДМСУ) до Міністерства фінансів України. Відтепер Мінфін буде видавати положення, якими керуватиметься митна служба, встановлюватиме порядки та правила проходження митного контролю, а також затверджуватиме переліки та форми необхідної для митних процедур документації;

2) зросла загальна вартість товарів, які можуть ввозитися громадянами на митну територію України без сплати податків через сухопутні і морські пункти пропуску (табл. 1). Через кордон для власного споживання можна перевозити продукти на суму до 200 євро (раніше було 50 євро). При готелях, санаторіях, пансіонатах, туристичних базах та при дипломатичних представництвах іноземних держав можуть створюватися магазини безмитної торгівлі. Значно розширено перелік товарів віднесених до особистих речей громадян, які дозволено ввозити без оподаткування (враховано професійну діяльність спортсменів, музикантів та журналістів). Спрощено процедуру перевезення домашніх тварин, птахів та акваріумних риб. Також зріс термін тимчасового ввезення громадянами-нерезидентами транспортних засобів особистого користування. Тепер він складає 1 рік;

електронним цифровим підписом, та інших електронних документів або їх реквізитів у встановлених законом випадках (рис. 1). Новий кодекс дає можливість

використовувати електронне декларування усім підприємствам без будь-яких обмежень в усіх митних режимах. Процедура включення до Реєстру підприємств допущених до електронного декларування за своєю суттю є досить простою, адже будь-який суб'єкт ЗЕД, що перебуває на обліку в митних органах та має електронний підпис, може використовувати електронне декларування. За даними Державної митної служби України кількість суб'єктів господарювання, які допущені до електронного декларування по митній системі складає понад три тисячі. За перше півріччя 2012 р. митницею оформлено понад

250 тисяч електронних документів, що складає 17 % від їх загальної кількості [8]. Очікується, що завдяки нововведенням Митного кодексу цей показник до кінця року зросте в двічі.

Застосування новітніх інформаційних технологій дозволить створити безпаперове інформаційне середовище для митниці й суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності, що безперечно, має часові переваги. До 1 січня 2017 р. Україна має повністю перейти на електронне декларування товарів;

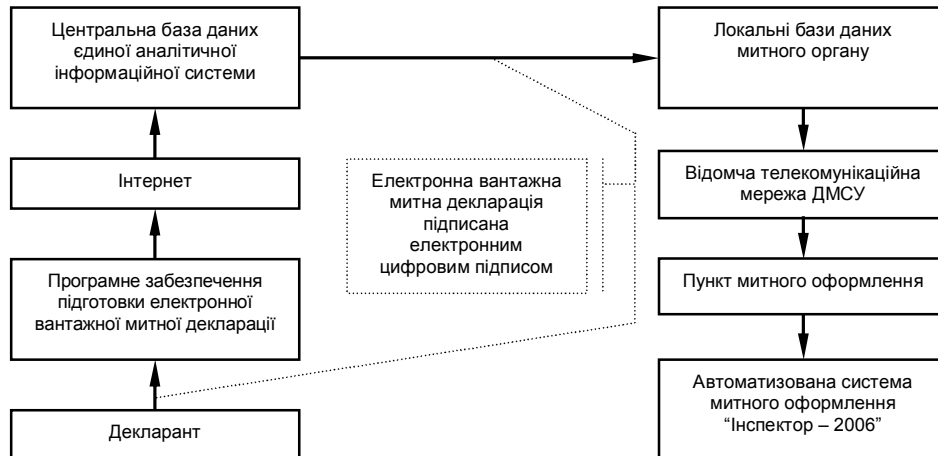

Рис. 1. Схема електронного декларування товарів

4) запроваджено новий суб'єкт ЗЕД – уповноважений економічний оператор (УЕО). На думку багатьох експертів це одне з найбільш прогресивних нововведень. Суб'єкт ЗЕД, що має статус УЕО має право користуватися передбаченими кодексом спрощеннями, які наприклад, можливість використовувати власні складські приміщення для зберігання та випуску товарів без пред'явлення його митному органу, знімати митне забезпечення без дозволу митниці, здійснювати митний контроль в першочерговому порядку та ряд інших переваг.

Інститут УЕО прийшов на зміну обмеженого за формою та процедурою застосування механізму використання "білих" та "зелених" списків підприємств.

Зрозуміло, що УЕО зможуть стати лише платоспроможні підприємства, які мають бездоганну митну історію. Також таке підприємство повинно мати відповідну систему обліку товарів, не мати боргів чи порушень та бути суб'єктом ЗЕД впродовж 3-х років. Якщо зазначені вимоги дотримано, після ретельної перевірки та проходження самооціночного анкетування підприємство може стати УЕО. Статус уповноваженого економічного оператора надається ДМСУ шляхом включення підприємства до Єдиного реєстру уповноважених економічних операторів та видачі йому відповідного сертифіката.

Підприємству може бути видано сертифікати уповноваженого економічного оператора таких видів:

- на спрощення митних процедур (зменшений обсяг відомостей, які необхідно надати митному органу до ввезення на митну територію України та/або вивезення за межі митної території України товарів, транспортних засобів комерційного призначення тощо).

- щодо надійності й безпеки (здійснення митного контролю в першочерговому порядку, розміщення товарів на складі тимчасового зберігання закритого типу без отримання дозволу митного органу тощо).

- на спрощення митних процедур та щодо надійності й безпеки.

Процедура надання та порядок застосування спеціальних спрощень регламентується постановою КМУ від 21.05.2012 №447 [18];

5) розширено права та обов'язки декларанта (особи, що самостійно здійснює декларування, або від імені якої здійснюється декларування). На відміну від попереднього Митного кодексу, відтепер декларантами можуть бути й нерезиденти.

Значно скоротився перелік документів та відомостей, які необхідні для митного контролю. З 25 які були раніше залишилось лише два. У новому Митному кодексі передбачено подання разом з митною декларацією лише документу, що визначає вартість товару. Решта документів, які потрібні для митного контролю та оформлення товарів декларанту пред'являти непотрібно. Достатньо зазначити у вантажній митній декларації що такі документи є.

Додана можливість отримання індивідуальних й узагальнених митних консультацій. Декларант має право безоплатно отримати консультацію від митних органів у питаннях практичного застосування окремих норм законодавства України в галузі державної митної справи.

Змінились вимоги й до місяця оформлення. В загальному порядку митне оформлення здійснюється в будь-якому органі, якщо інше не передбачено Митним кодексом. Це означає, що тепер підприємства можуть самостійно обирати митницю в якій вони декларуватимуть товари. Раніше передбачалось попереднє погодження місяця здійснення митного оформлення товарів між митницею оформлення та митницею обліку суб'єкта ЗЕД. Такі зміни дозволять підприємствам за рахунок логістичного планування значно скоротити транспортні витрати, завдяки тому, що буде можливість завчасно врахувати місцерозташування кінцевого адресата та найближчої митниці. За даними департаменту митного контролю та оформлення за перші два місяці після введення нового Митного кодексу близько 15% суб'єктів господарювання скористалися можливістю оформляти свої товари на будь-якій митниці [12].

Скорочено час митного оформлення. Відповідно до наказу Державної митної служби України від 05.04.2012 р. № 205 затверджено методичні рекомендації щодо строків митного контролю та оформлення товарів за вантажно митною декларацією [11]. Рекомендований строк митного контролю та оформлення товарів за вантажно-митною декларацією, у якій заявлено не більше 10 товарних

підкатегорій, становить 4 робочих години з моменту її прийняття до митного оформлення. Раніше цей процес займав добу. Про те існує можливість збільшення строку оформлення. До переліку причин затримок митного оформлення, зокрема, віднесено:

- проведення митного огляду товарів за участю представників інших контролюючих органів;
- затримка у пред'явленні декларантом товарів для митного контролю;
- складення протоколу про порушення митних правил;
- проведення досліджень, проб і зразків товарів;
- необхідність подання додаткових документів для перевірки дотримання прав інтелектуальної власності (призупинення митного оформлення товарів);
- необхідність здійснення санітарно-епідеміологічного, радіологічного, екологічного, фітосанітарного контролю тощо.

Додана можливість завчасно отримати попередній висновок митниці, тобто митний орган зможе ухвалити рішення про класифікацію товарів, визначити країну походження або дати дозвіл на окремі митні режими ще до початку митного оформлення. Ще однією прогресивною новацією є декларування товарів різних найменувань за одним кодом Українського класифікатору товарів ЗЕД (УКТЗЕД), якому відповідає найбільша ставка мита. Слід зазначити, що існує можливість декларування як декількох партій товару за однією вантажною митною декларацією так і частини партії товару;

6) митна брокерська діяльність була виключена з числа видів діяльності, яка потребує дозволу митних органів. Хоча у Митному кодексі наявний розділ "Митна брокерська діяльність", однак відсутнє саме визначення цієї діяльності. Натомість є тільки визначення митного брокера, під яким розуміють підприємство, що надає послуги з декларування товарів і транспортних засобів комерційного призначення, які переміщуються через митний кордон України. Враховуючи наявні неузгодження складно зробити висновок про те, як працюватимуть дані норми;

7) впроваджено систему управління ризиками. За задумом законодавця це дасть змогу скоротити час митного оформлення товарів та збільшити ефективність митного контролю, що в свою чергу дозволить уникнути безпідставних втручань митників у зовнішньоекономічну діяльність суб'єктів господарювання. Передбачається, що на практиці система управління ризиками буде позбавлена ряду недоліків. У першу чергу це вплив людського фактору, адже в кожному конкретному випадку комп'ютер сам визначає доцільність проведення окремих митних формальностей;

8) урегульовано порядок проведення митного контролю. Митні органи здійснюють митний контроль шляхом проведення документальних виїзних та невиїзних перевірок, які фактично аналогічні перевіркам податковими органами і в багатьох випадках застосовуються норми Податкового кодексу. ДМСУ здійснює перевірки стосовно дотримання норм митного законодавства щодо:

- правильності визначення бази оподаткування;
- своєчасності, достовірності, повноти нарахування та сплати митних платежів;
- обґрунтованості й законності надання (отримання) пільг і звільнення від оподаткування;
- правильності класифікації згідно з УКТЗЕД товарів, щодо яких проведено митне оформлення;
- відповідності фактичного використання переміщених через митний кордон України товарів заявленій меті такого переміщення та/або відповідності фінансових і бухгалтерських документів, звітів, договорів (контрактів), калькуляцій, інших документів підприємства, що перевіряються, інформації, зазначеній у митній декларації, декларації митної вартості, за якими

проведено митне оформлення товарів у відповідному митному режимі;

– законності переміщення товарів через митний кордон України, у тому числі ввезення товарів на територію вільної митної зони або їх вивезення з цієї території [15].

Специфічним видом контролю є зустрічні перевірки. Вони можуть проводитися лише під час документальних виїзних перевірок і мають на меті встановлення факту дотримання вимог законодавства України при здійсненні зовнішньоекономічних операцій.

Під час звірок митні органи перевіряють інформацію у митній декларації, вид та обсяг операцій з товарами та здійснених розрахунків за них для того, щоб з'ясувати їх реальність та фактичну достовірність.

Дані зміни зроблені з метою пролонгації митного контролю зовнішньоекономічних операцій, який не буде завершуватися оформленням декларації. Відтепер митні органи матимуть можливість перевірити митні декларації в будь-який час після завершення їх оформлення, а декларант буде зобов'язаний зберігати необхідні документи протягом трьох років. Це так званий пост-аудит контроль – сучасний та загальновизнаний світовий шлях до спрощення митного оформлення. Він не є новацією для України, однак з прийняттям нового Митного кодексу дещо змінилась процедура його проведення. Скорочено термін проведення перевірки до 30 робочих днів, але якщо підприємство не надає необхідних документів, він може бути продовжений ще на 15 робочих днів. Якщо митні органи виявлять невідповідності у фінансовій звітності та в документах бухгалтерського обліку це може стати підставою для відновлення бухгалтерського обліку.

Як правило, основним напрямом пост-аудиту є пошук фактів зниження митної вартості. Також значна увага приділяється перевірці країни походження та кодів товарів згідно з класифікатором ЗЕД.

Практика показує, що в більшості випадків за результатами виїзної перевірки митним органом виставляються податкові зобов'язання, пов'язані з недостовірним декларуванням витрат на транспортування товарів, сплату роялті та вартості товару [13];

9) запроваджено поняття "компроміс у митній справі". Він полягає в тому, що у випадку порушення митного законодавства декларант повинен сплатити до державного бюджету суму, яка дорівнює розміру штрафу та/або задекларувати товари в митному режимі відмова на користь держави. Якщо це зроблено, провадження у справі про порушення митного законодавства припиняється, і відповідно, здійснюється митне оформлення задекларованих товарів згідно заявленого митного режиму;

10) скорочено перелік видів порушень митного законодавства та відповідно переглянуто види стягнень за їх вчинення. За порушення митних правил передбачені такі види санкцій: попередження, штраф та конфіскація. Конфіскації підлягають як безпосередні предмети порушення так і предмети, які використовувалися для приховування предметів порушення. Всього встановлено 18 видів правопорушень, 5 з яких передбачають стягнення у вигляді конфіскації (раніше було 27 і 11 відповідно). Система штрафів стала більш зрозумілою. Для кожного виду порушень встановлено чіткий розмір штрафу, без верхньої та нижньої межі. Новим кодексом набагато збільшено розмір можливих санкцій (табл. 2). Товарну контрабанду переведено з розряду кримінальних злочинів до складу адміністративних правопорушень. Згідно нового Митного кодексу кримінальна відповідальність залишилась лише за контрабанду культурних цінностей, отруйних, вибухових та радіоактивних речовин, а також зброї.

Таблиця 2. Відповідальність за порушення митних правил

Вид порушення	Вид та розмір санкції	
	Митний кодекс 2002	Митний кодекс 2012
Неправомірні операції з товарами, митне оформлення яких не закінчено, або з товарами, що перебувають на тимчасовому зберіганні під митним контролем	100–500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян	штраф від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян
Перешкоджання в доступі до товарів, транспортних засобів і документів	30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян	від 100 до 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян
Переміщення товарів через митний кордон України з порушенням прав інтелектуальної власності	10–100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян + конфіскація	1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян + конфіскація
Недекларування товарів, транспортних засобів	100–1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян + конфіскація, а на посадових осіб підприємств – від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або конфіскацію цих товарів, транспортних засобів)	100% вартості + конфіскація
Вчинення дій, спрямованих на неправомірне звільнення від сплати податків і зборів або зменшення їх розміру	100–500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а на посадових осіб підприємств – від 500 до 1000 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян	300% несплаченої суми митних платежів

Задля недопущення безпідставних затримок транспортних засобів, які здійснюють міжнародні перевезення вантажів, власникам транспортних засобів надається право вивантажувати товари на складі тимчасового зберігання в зоні діяльності митниці призначення без згоди імпортера. Це дасть можливість уникнути ситуацій, коли водії були заручниками імпортерів і були змушені використовувати транспортні засоби як склади. Звісно, прийняття нового Митного кодексу не могло не вплинути й на інші законодавчі акти у сфері ЗЕД. Багато законів втратили чинність, зокрема Закони України “Про єдиний митний тариф”, “Про операції з давальницькою сировиною у зовнішньоекономічній діяльності”, “Про порядок ввезення (пересилання) в Україну, митного оформлення й оподаткування особистих речей, що ввозяться (пересилаються) на митну територію України” тощо, інші зазнали суттєвих змін чи доповнень.

Усі ці нововведення були відображені в Законі України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Митного кодексу України”.

Чи не найбільш значущою зміною є виключення з низки нормативних актів, та зокрема із Закону України “Про зовнішньоекономічну діяльність”, поняття “митні збори”. У переважній більшості випадків формулювання “мити та митні збори” було змінено на “мити та інші податки, що справляються при переміщенні товарів через митний кордон України” чи “митні платежі, що справляються відповідно до закону при ввезенні товарів на митну територію України”. Про те з деяких законів поняття “митні збори” було просто виключено.

Така новація безумовно є позитивною, оскільки дуже часто під виглядом зборів за так зване “перебування товарів під митним контролем” суб'єкти господарської діяльності оподатковувалися на величезні суми.

Водночас у деяких нормативних документах з'явилося таке поняття, як “плата за виконання митних формальностей”. Це насамперед пов'язано з тим, що змінилось формулювання “митна процедура”. У Митному кодексі 2002 р. під терміном “митна процедура” малася на увазі операція, яка пов'язана із здійсненням митного контролю за переміщенням товарів і транспортних засобів через митний кордон України, митного оформлення цих товарів і транспортних засобів, а також із справляння передбачених законом податків і зборів.

Новий митний кодекс визначає митну процедуру як сукупність митних формальностей, які зумовлені метою переміщення товарів через митний кордон України. В свою чергу митна формальність – це певна сукупність дій, які підлягають виконанню відповідними особами та митними органами з метою дотримання вимог законодавства України у питаннях державної митної справи.

Згідно ст. 274 Митного кодексу плата за виконання митних формальностей справляється за виконання митними органами митних формальностей поза місцем розташування митних органів або поза робочим часом, встановлених для них. Плата із зацікавлених осіб справляється в розмірах, встановлених Кабміном у порядку, що визначається центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері фінансів [7].

Ще одним цікавим моментом є виключення із Закону “Про зовнішньоекономічну діяльність” поняття “тимчасова надбавка до діючих ставок ввізного мита”, а також норм окремих статей, які регламентували процедуру впровадження, зміни та скасування таких тимчасових надбавок. Така практика була передбачена для випадків, коли платіжний баланс досягав критичного стану.

Висновки та перспективи подальших досліджень. У підсумку можемо зробити висновок, що новий Митний кодекс є набагато прогресивніший за Митний кодекс 2002 року. Незважаючи на ряд недоліків та неузгоджень напрямки вдосконалення митного законодавства в цілому відповідають реаліям сьогодення. Враховуючи те, що регульовані кодексом правовідносини носять складний та багатоаспектний характер, наявні недоліки проявляються на стадії його практичного застосування. Тоді звісно буде потрібно внести необхідні поправки.

Також існує нагальна потреба подальшої гармонізації нового Митного кодексу з іншими нормативно-правовими актами. Відповідно до звіту Громадської ради при ДМСУ кодекс містить 222 відсылні норми, реалізація яких можлива лише спільно з іншими нормативно-правовими актами. Із зазначених відсылних норм 50 можуть застосовуватись шляхом використання норм інших кодексів та законів України [16].

Як напрям подальших досліджень можна визначити оцінку впливу прийняття Митного кодексу на показники розвитку зовнішньоекономічної діяльності України.

Список використаних літературних джерел:

1. Білак Н.І. Новели проекту Митного кодексу України в частині захисту прав інтелектуальної власності / Н.І. Білак // Митна справа. – 2011. – №5. – С. 45–55. 2. Думка експерта: Митний кодекс наблизив Україну до Європи. Економічна правда [Електронний ресурс] – режим доступу: http://www.epravda.com.ua/news/2012/06/1/325246/view_print. 3. Закон України "Про приєднання України до Протоколу про внесення змін до Міжнародної конвенції про спрощення та гармонізацію митних процедур" від 05.10.06 № 227-V. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>. 4. Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у зв'язку з прийняттям Митного кодексу України" від 13.03.12 №4496-17. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>. 5. Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність" від 16.04.01 №959-12. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>. 6. Митний кодекс України від 11.07.2002 р. // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 38139. 7. Митний кодекс України від 13.03.2012 р. №4495-VI. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua>. 8. Митницею оформлено понад 250 тис. електронних документів [Електронний ресурс] – режим доступу : http://www.kmu.gov.ua/control/publish/article?art_id=245413499. 9. Міжнародна конвенція про спрощення і гармонізацію митних процедур від 1973 р. (Конвенція Кіото). 10. Науменко В. П. Митне регулювання ЗЕД в Україні / Науменко В. П., Пашко П. В., Русков В. А. – [2-ге вид.], пере-роб. і доп. – К. : Знання, 2006. – 155 с. 11. Наказ ДМСУ "Про затвердження Методичних рекомендацій щодо строків митного контролю та оформлення товарів за вантажною митною декларацією" від 05.04.12 №205 – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>. 12. Нова редакція Митного кодексу України: позиція науки / [Додін Є.В., Карпенко Г.Л., Копцева Л.О. та ін.] // Митна справа. – 2011. – №1(73) – С. 3-13. 13. Новий митний кодекс в дії [Електронний ресурс] – режим доступу: http://smi.liga.net/articles/2012-07-25/6362615-noviy_mitniy_kodeks_v_d_html. 14. Новий Митний кодекс України: що варто знати фармкомпаніям [Електронний ресурс] – режим доступу : <http://www.apteka.ua/article/147388>. 15. Офіційний сайт Державної митної служби України [Електронний ресурс] // Офіційний веб-сайт. – Режим доступу: сайт <http://www.customs.gov.ua>. 16. Офіційний сайт Громадської ради при Державній митній службі України [Електронний ресурс] // Офіційний веб-сайт. – Режим доступу: сайт <http://public-council.customs.gov.ua>. 17. Прокопенко В.В. Реформування митного законодавства України необхідно починати з основ / В. Прокопенко, Т. Осінь // Митна справа. – 2012. – №1(79). – С. 11-21. 18. Постанова КМУ "Про затвердження Порядку застосування спеціальних спрощень, що надаються уповноваженому економічному оператору" від 21.05.12 №447. – Режим доступу : <http://zakon.rada.gov.ua>. 19. Трусов О. Новий Митний кодекс: огляд змін ЗЕД-законодавства / О. Трусов // Бухгалтерія. – 2012. – № 26. – С. 55-56.
- МАЦЬКІВ Володимир Володимирович – асистент кафедри фінансів Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.
- Наукові інтереси:
– фінансове регулювання зовнішньоекономічної діяльності суб'єктів господарювання;
– інноваційні моделі розвитку економіки регіону.
- Стаття надійшла до редакції: 23.10.2012 р.